Premi a la continuïtat empresarial

La Cambra de Girona distingeix la trajectòria de deu negocis actius amb més de cinquanta anys de trajectòria

El conseller Felip Puig lliurant un dels premis en l´acte celebrat a la Cambra de Comerç.

GIRONA | DDG

La Cambra de Comerç de Girona va entregar ahir els guardons que reconeixen la trajectòria d'establiments antics, d'entre 50 i més de 100 anys d'existència. Les empreses que opten a aquesta distinció han d'aportar proves -factures, llibres de comptes o altra documentació- que demostri l'any de fundació. Els guardonats d'enguany són els següents:

hotel prats
ribes de freser (1910)

Francisco Pau Prats, provinent de Barcelona, relloga una fonda Rotllat per a la temporada d'estiu del 1911. Dos anys més tard, ja amb el nom d'Hotel Prats i amb el local llogat directament al propietari, es converteix en parada de diligències, restaurant i pernoctació de viatgers. Als anys 30, la construcció del Cremallera a Núria impulsa el turisme a la zona i Gil Pau Codina compra l'immoble a terminis. Passada la Guerra Civil, l'hotel torna a ser destí de la burgesia catalana. Adherit a l'associació de Cases Fonda, la generació de Gil Pau Ricard n'assumeix la direcció el 2003.

capdevila germans
sils (1913)

Capdevila Germans SA es dedica a l'elaboració d'embotits des de fa més de 100 anys. Van començar com a obrador d'una carnisseria i actualment té una plantilla de 25 treballadors i unes vendes de 5 milions d'euros. Actualment, es troba en plenes obres d'ampliació de la seva superfície, per adequar-la a les normes europees d'exportació per tal d'incrementar les seves vendes a l'exterior, que suposen un 10% del total. Els seus productes es comercialitzen a través de les marques Mireya i Mont-Corb.

ascensors serra

olot (1923)

Els pr imers documents de l'empresa daten del 1923, però hi ha la certesa que Josep Serra Regí, amb el seu fill Francisco, van fundar-la dos anys abans. Van començar a reparar maquinària en general en un taller al carrer de la Proa. A principis dels 30, van començar a fabricar màquines auxiliars pel tèxtil i muntacàrregues. Durant la guerra, les màquines van ser confiscades i dedicades a produir material de guerra. En els anys 40, Francisco Serra impulsa la modernització de la companyia, a la que s'incorpora Josep Serra Macias. L'augment de la construcció fa que la fabricació, el muntatge i la reparació d'ascensors guanyi terreny. El 1973 es traslladen al local del carrer de Bisbe Vilanova, de 1.600 metres quadrats. El 1991 s'incorpora a l'empresa Josep Serra Puigdemont, el besnét del fundador.

can dorca
vall de bianya (1935)

Can Dorca disposa d'un dels dos únics escorxadors de petites dimensions que hi ha actualment a Catalunya. Visitar l'establiment és, com explica el llibret dels premis que edita la Cambra, "entrar en el túnel del temps. Manté el taulell per despatxar, un petit bar i l'espai per vendre la carn i els embotits que elaboren artesanalment". El fundador del negoci va ser Pere Dorca Callís, que exercia de flequer abans de la Guerra Civil. El seu nebot, Miquel Espuña i la seva dóna, Pepeta Masoliver, van afegir a la venda de pa i la botiga del poble, la fabricació d'embotits. L'activitat es mantindria amb les filles del matrimoni, la Concepció i la Mercè. El fill d'aquesta última, Josep Maria Peracaula, és qui porta el negoci des de 2004.

mobles joan prat
joanetes (1940)

Joan Prat Banús, a qui tothom anomenava "el padrí", va aprendre l'ofici de fuster el 1928 a Can Boi de Joanetes. Joan Prat era un home metòdic que, des dels primers dies, anotava tots els treballs en unes llibretes de tapa dura que encara es conserven. El 1962, el seu fill, Joan Prat i Juvaneny, s'incorpora a l'empresa. L'empresa es dedica a la restauració de moble antic d'estil clàssic català dels segles XVII i XVIII i, sobretot, a la fabricació de mobles de la llar, i disseny i decoració interior de tota mena d'estils.

cooperativa garriguella
garriguella (1963)

El somni d'uns viticultors de Garriguella de fundar una cooperativa es va fer realitat el 1963, un èxit que es va

consolidar el 1975 amb l'aprovació de la denominació d'origen Empordà. De l'elaboració tradicional s'ha passat a un modern celler que incorpora les noves tecnologies i combina la venda a doll amb el producte embotellat. La cooperativa està integrada per 63 socis que reuneixen 224 hectàrees i permeten una producció de 800.000 litres de vi a l'any. El volum de negoci ha augmentat aquest any un 9% i les exportacions un 13%. Atents al fenomen de l'enoturisme, les seves instal·lacions també disposen d'agrobotiga i zona de degustació.

hostal de la granota
sils (1910)

L'Hostal de La Granota gaudeix d'un espai privilegiat: una típica masia catalana del segle XVII on les diligències de la ruta de Barcelona a França feien el canvi de postes. El matrimoni format per Josep Maria Bancells Arajol i la Maria Vall-llosera Duc van retornar-li la seva funció d'hostal el 1963, després d'uns anys sense activitat. Al cap d'un temps, van deixar d'oferir habitacions i es van dedicar només a fer esmorzars, dinars, berenars i sopars. La seva especialització és la cuina catalana i de temporada, amb especial predilecció per les carns i les verdures a la brasa i els guisats tradicional. Ara són els fills del matrimoni, en Josep i la Rosa Maria, els encarregats de continuar el negoci seguint fidelment les receptes de sempre.

finques j.company
llançà (1963)

La immobiliària, amb seu central a Figueres, va néixer a Llançà el 1963 de la mà de Josep Company Molar. Es dedicava al lloguer turístic, i uns anys més tard, l'empresa també va comprar terrenys per construir-hi apartaments que posteriorment posaven a la venda. L'expansió turística de la Costa Brava va ser clau per a l'empresa, que el 1976 va reformar l'oficina de Llançà i el 1980 va començar a prestar els seus serveis a Figueres. Juntament amb altres empreses gironines, el 1990 va fundar la xarxa immobiliària Bigrup. També als 90, va obrir una oficina a Roses. El 2000, Josep Company va cedir la direcció de l'empresa als seus fills Joan i Josep. L'empresa, amb una plantilla de 50 persones, ha aconseguit superar le s males perspectives del sector i convertir-se en la punta de llança del lloguer i la compravenda d'habitatges a l'Alt Empordà.

perruqueria fina
blanes (1963)

La Fina Surís tenia tal vocació de perruquera (passió, en diu ella) que els seus 16 anys i la tradició de forners de la família no li van impedir obrir el seu establiment ara fa 50 anys. Va guanyar el concurs de la Pinta de Plata de la desapareguda empresa Eugene a la província i va quedar segona a la final de Madrid. Sempre ha intentat estar a l'última, assistint a cursets a l'estranger si feia falta. Però res hauria estat possible sense l'equip que sempre ha acompanyat la Fina. Un equip que, segons explica, ho ha donat tot per mantenir aquest negoci. Per això confia

en ell, amb la Marta Cortada al capdavant, per afrontar el repte de la continuïtat del negoci.

comercial marbill
lloret de mar (1963)

La precursora de la firma Marbill va ser la botiga que Genoveva Pubill Cot va obrir al carrer Venècia de Lloret el 1963 amb el nom de Souvenirs De Lloret, Marbill es va estendre a altres localitats , obrint botigues a Platja d'Aro, Girona, Empuriabrava i Blanes. Actualment, la firma té dues botigues a Lloret dedicades als complements, bosses i sabates per a home i dona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/economia/2013/11/05/premi-continuitat-empresarial/642269.html?utm_source=rss